

Byla C-427/05

Agenzia delle Entrate – Ufficio di Genova 1

prieš

Porto Antico di Genova SpA

(Commissione tributaria regionale di Genova prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Struktūriniai fondai – Reglamentas (EEB) Nr. 4253/88 – 21 straipsnio 3 dalies antroji pastraipa – Draudimas atskaityti – Apmokestinamųjų pajamų apskaičiavimas – Gautas Bendrijos subsidijų apskaičiavimas“

Sprendimo santrauka

Ekonominių ir socialinių sanglauda – Struktūrinė parama – Finansavimas iš Bendrijos lėšų – Finansinių paramos suteikimas

(Tarybos reglamento Nr. 4253/88, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 2082/93, 21 straipsnio 3 dalies antroji pastraipa)

Reglamento Nr. 4253/88, nustatančio Reglamento Nr. 2052/88 įgyvendinimo nuostatas dėl įvairių struktūrinių fondų veiklos koordinavimo tarpusavyje ir su Europos investicijų banko operacijomis bei kitais esamais finansiniais instrumentais, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 2082/93, 21 straipsnio 3 dalies antroji pastraipa turi būti aiškinama taip, kad ji nedraudžia nacionalinės mokesčių teisės akto, pagal kurį Bendrijos struktūrinių fondų išmoktos subsidijos apskaičiuojamos apmokestinamąsias pajamas. Iš tiesų atskaitymai ar išskaičiavimai, sumažinantys paramos gavėjo gautas Bendrijos struktūrinių fondų subsidijas, kurie neturi tiesioginio ir neatskiriama ryšio su pastarosiomis, nekliudo veiksmingai taikyti Reglamente Nr. 4253/88 nustatytos sistemos.

Be to, skirtumas tarp struktūrinių fondų paramos gavėjų, atsiradęs dėl Bendrijos paramos sumų apmokestinimo skirtingais valstybių narių tarifais, neturėtų būti laikomas pažeidžiančiu vienodo požirio principą. Iš tiesų tam yra būtina, kad Bendrijos paramos gavėjų situacijos būtų panašios. Tačiau taip negali būti, nes jie gauna paramą esant kiekvienai valstybei narei būdingam socialiniam–ekonominiam kontekstui ir, nesuderinus apmokestinamųjų pajamų nustatymo Bendrijos mastu, vis dar yra objektyvi skirtumų tarp valstybių narių teisės aktų šioje srityje, taip neišvengiamai sukuriant tuos skirtumus tarp šių gavėjų.

(žr. 18–21 punktus ir rezoliucinės dalį)

SPRENDIMAS

2007 m. spalio 25 d.(*)

„Struktūriniai fondai – Reglamentas (EEB) Nr. 4253/88 – 21 straipsnio 3 dalies antroji pastraipa – Draudimas atskaityti – Apmokestinamųjų pajamų apskaičiavimas – Gautų Bendrijos subsidijų skaičiavimas“

Byloje C-427/05

dėl *Commissione tributaria regionale di Genova* (Italija) 2005 m. sausio 31 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. gruodžio 1 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Agenzia delle Entrate – Ufficio di Genova 1

prieš

Porto Antico di Genova SpA,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai G. Arestis (pranešėjas), R. Silva de Lapuerta, E. Juhász ir J. Malenovský,

generalinis advokatas J. Mazák,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2007 m. vasario 15 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- Porto Antico di Genova SpA, atstovaujamos *avvocato* I. Vigliotti,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos I. M. Braguglia, padedamo *avvocato dello Stato* M. Massella Ducci Teri,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir J.-C. Gracia,
- Airijos, atstovaujamos D. O’Hagan ir N. O’Hanlon, padedamą SC A. Aston,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. G. Sevenster ir P. van Ginneken,
- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos A. Kruse,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos C. White, padedamos *barrister* J. Stratford,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos E. Traversa ir L. Flynn, padedamą *avvocato* A. Colabianchi,

susipažinęs su 2007 m. gegužės 8 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima š?

Sprendim?

1 Prašymas priimti prejudicin? sprendim? pateiktas d?l 1988 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 4253/88, nustatan?io Reglamento Nr. 2052/88 ?gyvendinimo nuostatas d?l ?vairi? strukt?rini? fond? veiklos koordinavimo tarpusavyje ir su Europos investicij? banko operacijomis bei kitais esamais finansiniais instrumentais (OL L 374, p. 1), iš dalies pakeisto 1993 m. liepos 20 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2082/93 (OL L 193, p. 20, toliau – Reglamentas Nr. 4253/88), 21 straipsnio 3 dalies antrosios pastraipos išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas byloje tarp *Agenzia delle Entrate – Ufficio di Genova 1* (Genujos pajam? agent?ra 1, toliau – *Agenzia*) ir bendrov?s *Porto Antico di Genova SpA* (toliau – *Porto Antico*) po pastarosios pateikto prašymo gr?žinti už 2000 m. sumok?t? juridini? asmen? pelno mokes?io ir regiono verslo mokes?io sumas atmetimo.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teis?s aktai

3 Reglamento Nr. 4253/88 21 straipsnio „Mok?jimais“ 3 dalies antrosios pastraipos turinys yra toks:

„Mok?jimais galutiniams paramos gav?jams turi b?ti atliekami be atskaitym? ar išskai?iavim?, kurie gali sumažinti finansin?s paramos, ? kuri? jie turi teis?, sum?.“

Nacionalin?s teis?s aktai

4 1986 m. gruodžio 22 d. Respublikos prezidento dekreto Nr. 917/55 straipsnio 3 dalies (GURI, Nr. 302, 1986 m. gruodžio 31 d., ?prastas priedas, toliau – Prezidento dekretas Nr. 917/86) pagrindin?je byloje taikytina redakcija numat?:

„Be kita ko, išimtin?mis pajamomis laikomos:

a) <...>

b) pajamos pinigais ar nat?ra, gautos kaip subsidija ar dotacija, išskyrus 53 straipsnio 1 dalies e ir f punktuose numatytas subsidijas ir subsidijas, skirtas nud?vimam turtui ?sigyti, neatsižvelgiant ? naudojamo finansavimo r?š?. Šios pajamos ?skai?iuojamos ? mokestiniais metais, per kuriuos jos buvo užpajamuotos kasoje, ar tiesioginiu b?du mokestiniais metais, per kuriuos jos buvo užpajamuotos kasoje, ir daugiausia ketverius metus po to gautas pajamas. <...>“

Pagrindin? byla ir prejudiciniai klausimai

5 Iš prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo sprendimo matyti, kad, kiek tai susij? su juridini? asmen? pelno mokes?iu ir regioniniu verslo mokes?iu, *Porto Antico* pagal Prezidento dekreto Nr. 917/86 55 straipsnio 3 dalies b punkt? savo pelno deklaracijoje už 2000 m. nurod? Bendrijos strukt?rini? fond? Lig?rijos regiono 1994–1999 m. programavimo laikotarpiu sumok?tas subsidijas.

6 2002 m. balandžio 22 d., nusprendusi, kad ji suklydo ?skai?iuodama min?tas subsidijas ? savo 2000 m. apmokestinam?sias pajamas, *Porto Antico* pateik? *Agenzia* reikalavim? gr?žinti sumas, kurias, šios bendrov?s teigimu, ji neteisingai sumok?jo. Šiame reikalavime ji tvirtino, kad

Prezidento dekreto Nr. 917/86 55 straipsnio 3 dalies b punktas neprieštaravo Reglamento Nr. 4253/88 21 straipsnio 3 dalies antrajai pastraipai.

7 Negavusi atsakymo iš *Agenzia*, o tai reišk? numanom? sprendim? atmesti *Porto Antico* reikalavim?, pastaroji pareišk? ieškin? *Commissione tributaria provinciale di Genova*, kuris 2003 m. balandžio 10 d. Sprendimu j? patenkino ir nurod? gr?žinti šios bendrov?s netinkamai sumok?tas sumas.

8 2004 m. kovo 10 d. *Agenzia* pateik? apeliacin? skund? d?l min?to sprendimo *Commissione tributaria regionale di Genova*. Šiam iškilo klausimas d?l Prezidento dekreto Nr. 917/86 55 straipsnio 3 dalies b punkto suderinamumo su Reglamentu Nr. 4253/88 ir jis nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? bei pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar <...> (Prezidento dekreto Nr. 917/86) (2000 m. galiojusi redakcija) 55 straipsnis, pagal kur? nustatant apmokestinamas pajamas ?skai?iuojamos Bendrijos subsidijos, suderinamas su <...> Reglamento (Nr. 2082/93) 21 straipsnio 3 dalies (antr?ja pastraipa)?

2. Jei b?t? nustatyta, kad min?ta nuostata nesuderinama su reglamentu, ar šis nesuderinamumas b?t? taikytinas tik Bendrijos institucij? išmokamoms l?šoms, ar ir BPD (Bendrasis programavimo dokumentas) numatytoms l?šoms, kurias išmoka nacionalin?s institucijos?“

D?l prejudicini? klausim?

D?l pirmojo klausimo

9 Pirmajame klausime prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s klausia, ar Reglamento Nr. 4253/88 21 straipsnio 3 dalies antroji pastraipa turi b?ti aiškinama kaip draudžianti nacionalin?s mokes?i? teis?s aktus, kaip antai Prezidento dekreto Nr. 917/86 55 straipsnio 3 dalies b punktas, pagal kuriuos Bendrijos strukt?rini? fond? sumok?tos subsidijos ?skai?iuojamos ? apmokestinam?sias pajamas.

10 Pirmiausia svarbu priminti, kad pagal nusistov?jusi? teismo praktik?, nors tiesioginiai mokes?iai priskiriami valstybi? nari? kompetencijai, j? vykdydamos pastarosios turi atsižvelgti ? Bendrijos teis? (1995 m. rugpj?čio 11 d. Sprendimo *Wielockx*, C?80/94, Rink. p. I?2493, 16 punktas ir 2004 m. rugs?jo 7 d. Sprendimo *Manninen*, C?319/02, Rink. p. I?7477, 19 punktas). Konkre?iai kalbant, nacionalin?s teis?s aktai neturi kliudyti Reglamentu Nr. 4253/88 nustatytos sistemos veiklai (šiuo klausimu žr. 1981 m. kovo 10 d. Sprendimo *Irish Creamery Milk Suppliers Association ir kt.*, 36/80 ir 71/80, Rink. p. 735, 15 punkt?).

11 Šiuo klausimu šio reglamento 21 straipsnio 3 dalies antroji pastraipa nustato, kad „mok?jimais galutiniams paramos gav?jams turi b?ti atliekami be atskaitym? ar išskai?iavim?, kurie gali sumažinti finansin?s paramos, ? kuri? jie turi teis?, sum?.“

12 Iš šios nuostatos teksto, be abejoni?, yra aišku, kad neleidžiami jokie atskaitymai nuo strukt?rini? fond? gav?jams suteikt? subsidij?. Reikia konstatuoti, kad šiuo tekstu neatmetama galimyb?, jog ši? subsidij? dalis Prezidento dekreto Nr. 917/86 pagrindu b?t? apmokestinta.

13 Reikia priminti, kad Teisingumo Teismas jau nusprend? d?l Reglamento Nr. 4253/88 21 straipsnio 3 dalies antrosios pastraipos apimties, atsižvelgiant ? sum?, sumok?t? Europos žem?s ?kio orientavimo ir garantij? fondo (EŽ?OGF) Orientavimo skyriaus pagalbos forma, kontekst?. Iš ties? jis nusprend?, kad šioje nuostatoje numatytas draudimas atskaityti netur?t? b?ti aiškinamas tik formaliai, kaip taikomas tik iš ties? atliktiems atskaitymams nuo sumok?t? sum?; draudimas

atskaityti turi būti taikomas visiems mokesčiams, tiesiogiai ir neatskiriama susijusiems su išmoktomis sumomis (žr. 2006 m. spalio 5 d. Sprendimo *Komisija prieš Portugaliją*, C-84/04, Rink. p. I-9843, 35 punkt?).

14 Iš to išplaukia, kad siekiant nustatyti, ar Reglamento Nr. 4253/88 21 straipsnio 3 dalies antroji pastraipa draudžia tokius teisės aktus, kokie nagrinjami pagrindinėje byloje, reikia išnagrinėti, ar Prezidento dekretu Nr. 917/86 numatytas apmokestinimas turi tiesioginį ir neatskiriama ryšį su Bendrijos struktūrinių fondų skirtų subsidijų išmokėjimu.

15 Šioje byloje, kaip savo išvados 28 punkte teigė generalinis advokatas, *Porto Antico* gautos Bendrijos subsidijų sumos yra šios bendrovės aktyvų dalis, kuri galbūt kartu su kitomis pajamomis skaičiuojama kaip pelno mokesčio apmokestinamųjų vertė, todėl šiai sumai, kaip ir visoms kitoms *Porto Antico* pajamoms, taikoma bendra šiame prezidento dekretu nustatyta apmokestinimo schema.

16 Tačiau reikia konstatuoti, kad Prezidento dekretu Nr. 917/86 nustatytas apmokestinimas nesusijęs su *Porto Antico* sumokėtu Bendrijos subsidijų sumų egzistavimu. Šis apmokestinimas nėra susijęs su specialiu finansinės paramos, kurią gavo ši bendrovė, apmokestinimu; jis taikomas visoms jos pajamoms.

17 Todėl nereikėtų tvirtinti, kad pagrindinėje byloje nagrinjamas apmokestinimas, numatytas minėtame prezidento dekretu, Reglamento Nr. 4253/88 21 straipsnio 3 dalies antrosios pastraipos prasme yra atskaitymas ar išskaičiavimas, sumažinantis Bendrijos struktūrinių fondų išmoktas sumas, turintis tiesioginį ir neatskiriama ryšį su jomis, net jei yra manoma, kaip teigė *Porto Antico*, tiksliai nustatyti nacionalinio mokesčio, taikomo šioms sumoms, sumą.

18 Iš to išplaukia, kad atskaitymai ar išskaičiavimai, sumažinantys paramos gavėjo gautas Bendrijos struktūrinių fondų subsidijas, kurie neturi tiesioginio ir neatskiriama ryšio su pastarosiomis, kaip ir atsirandantys dėl apmokestinimo, numatyto Prezidento dekretu Nr. 917/86, nekliudo veiksmingai taikyti Reglamente Nr. 4253/88 nustatytos sistemos, todėl ji nedraudžia taikyti tokių atskaitymų ar išskaičiavimų.

19 Be to, reikia pridurti, kad, priešingai, nei teigia *Porto Antico*, skirtumas tarp struktūrinių fondų paramos gavėjų, atsiradęs dėl Bendrijos paramos sumų apmokestinimo skirtingais valstybių narių tarifais, neturėtų būti laikomas pažeidžiančiu vienodo požiūrio principą, pagal kurį panašios situacijos neturėtų būti traktuojamos skirtingai, nebent tokia traktuotų būtų objektyviai pateisinama (ypač žr. 2001 m. liepos 12 d. Sprendimo *Jippes ir kt.*, C-189/01, Rink. p. I-5689, 129 punktą ir 2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Laserdisken*, C-479/04, Rink. p. I-8089, 68 punktą).

20 Iš tiesų tam yra būtina, kad Bendrijos paramos gavėjų situacijos būtų panašios. Tačiau taip negali būti, nes jie gauna paramą esant kiekvienai valstybei narei būdingam socialiniam–ekonominiam kontekstui ir, nesuderinus apmokestinamųjų pajamų nustatymo Bendrijos mastu, vis dar yra objektyvi skirtumų tarp valstybių narių teisės aktų šioje srityje, taip neišvengiamai sukuriant tuos skirtumus tarp šių gavėjų.

21 Atsižvelgiant į tai, kas buvo minėta, pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 4253/88 21 straipsnio 3 dalies antrąjį pastraipą reikia aiškinti taip, jog ji nedraudžia nacionalinės mokesčių teisės aktų, kaip antai Prezidento dekretu Nr. 917/86 55 straipsnio 3 dalies b punktas, pagal kuriuos Bendrijos struktūrinių fondų išmoktos subsidijos skaičiuojamos apmokestinamąsias pajamas.

Dėl antrojo klausimo

22 Atsižvelgiant į pirmojo klausimo atsakymą, nereikia atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo antrąjį klausimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

23 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1988 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 4253/88, nustatančio Reglamento Nr. 2052/88 įgyvendinimo nuostatas dėl įvairių struktūrinių fondų veiklos koordinavimo tarpusavyje ir su Europos investicijų banko operacijomis bei kitais esamais finansiniais instrumentais, iš dalies pakeisto 1993 m. liepos 20 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2082/93, 21 straipsnio 3 dalies antroji pastraipa turi būti aiškinama taip, kad ji nedraudžia nacionalinės mokesčių teisės akto, kaip antai 1986 m. gruodžio 22 d. Prezidento dekreto Nr. 917/86 55 straipsnio 3 dalies b punktas, pagal kurį Bendrijos struktūrinių fondų išmokėtos subsidijos įskaičiuojamos į apmokestinamąsias pajamas.

Parašai.

* Proceso kalba: italų.